

Stížnost konečně brojí proti hodnocení skutkových okolností ve správním řízení zjištěných, na jichž základě dospěl žal. úřad k závěru, že zřízením nové lékárny nebude existenční schopnost lékárny st-lčiny ohrožena. Zodpovědění této otázky jest součástí skutkové podstaty, na níž žal. úřad své rozhodnutí založil, a nss jest dle ustanovení 1. odst. § 6. zák. o ss touto skutkovou podstatou vázán, a nemůže závěr úřadu meritorně přezkoumávati, nýbrž musí se vzhledem k ustanovení 2. odst. § 6 cit. zákona omeziti na zkoumání, zdali skutkový základ závěru není v rozporu se spisy, zdali jest úplný a není-li řízení stíženo podstatnými vadami.

Stížnost v tomto směru žádné námitky neformuluje a nss zkoumaje z povinnosti úřední správnost provedného šetření takových vad neshledal.

Jest tedy stížnost bezdůvodna a bylo ji zamítnouti.

Č. 3062.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení:
I. Není vadou řízení, vyřídil-li úřad žádost za udělení koncese hostinské až za několik roků a slyšel-li obec dvakráte o žádosti takové. — II. Místní potřebu jest posuzovati podle doby udělení koncese, nikoliv podle doby podání žádosti. — III. Pouhá skutečnost, že se živnost hostinská provozuje, byť neoprávněně, řadu let a že prosperuje, nedokazuje sama o sobě řádnou místní potřebu této živnosti.

(Nález ze dne 5. ledna 1924 č. 22.520/23).

V ě c: Pavlína N. v P. (adv. Dr. Jaroslav Košek z Prahy) proti zemské politické správě v Praze o koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepní.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 30. dubna 1914 požádala st-lka okr. hejtmanský v P. za udělení koncese k výčepu pálených lihových nápojů v domě č. p. v P.

Městské zastupitelstvo v P., byvši o žádosti té slyšeno, vyjádřilo se, že proti udělení koncese žadatelce nečiní ani s hlediska místní potřeby ani z jiných důvodů námitky, naproti tomu však společenstvo hostinských v P. sdělilo úřadu, že se zřetelem na všeobecné poměry jest proti udělení koncese.

Když žadatelce nedocházelo vyřízení žádosti již v roce 1914 podané, urgovala dne 20. května 1920 její vyřízení, načež osp vyžádala si opět vyjádření obce i společenstva. Obec znovu doporučila úřadu udělení žádané koncese, společenstvo pak opětně prohlásilo, že koncese neměla by býti žadatelce udělena, ježto místní potřeba toho nevyžaduje.

Vým. z 12. července 1922 zamítla osp žádosti st-lky pro nedostatek místní potřeby a podotkla, že tato dostatečně jest kryta koncesemi v městě již existujícími.

Odvolání, jež z tohoto rozhodnutí st-lka podala, předložila osp druhé stolici se zprávou, že obec P. čítá dle posledního sčítání lidu 25.171

obyvatel, že v ní jest 25 oprávnění k výčepu pálených líhových nápojů, a že zvláště v té části města, kde by se měl zříditi nový výčep dle žádosti, jest již o potřebu obyvatelstva v tom směru dostatečně postaráno.

Zsp. výn. z 22. listopadu 1922 zamítla odvolání z důvodů rozhodnutí první stolice.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost uplatňuje tři námitky:

1. Osp. nebyla oprávněna vznášeti na obec dvojí dotaz, nýbrž měla po dojití odpovědi na dotaz první ihned rozhodnouti, a nikoliv teprve po uplynutí 7 let.

2. Úřad má přihlížeti k místní potřebě dle toho, jak zde byla v okamžiku podání žádosti. Že potřeba pro zřízení nového výčepu lihovin v době podání žádosti v roce 1914 zde byla, patrně již z toho, že úřad od té doby udělil koncesi třem žadatelům jiným.

3. Úřad může uděleti neb odpírati koncesi dle své volné úvahy, nikoliv však dle své libovůle. V domě, kde dle žádosti výčep pálených líhových nápojů má býti zřízen, provozuje se tato živnost již po dobu 10 let, což samo nasvědčuje tomu, že pro živnost onu potřeba zde jest, neboť jinak by ona živnost nemohla prosperovati.

Nss nemohl uznati důvodnost těchto námitek.

a d 1. Okolnost, že úřad nespokojil se s jedním vyjádřením obce o podané žádosti, nýbrž vyžádal si opětovně sdělení jejího názoru v této věci, není vůbec vadou řízení, tím méně ovšem vadou podstatnou, pro kterou by nař. rozhodnutí musilo býti zrušeno. Dle § 18, odst. 4 živn. řádu má sice úřad před udělením koncese slyšeti obec, ve které má býti stanoviště budoucí živnosti, předpis ten však nevyklučuje, aby úřad, uznal-li toho potřebu, třeba opětovně v téže věci dobrozdání obce si vyžádal. V případě tomto uplynula od dřívějšího vyjádření obce doba přes 6 roků, během které zajisté místní poměry mohly se změnit, jednal tedy úřad jen dle své povinnosti, když si opětovně vyžádal vyjádření obce, a nelze proto v tomto postupu jeho spatřovati nějakou vadu řízení.

Rovněž okolnost, že úřad vyřídil žádost st-lky teprve po uplynutí delší doby, než činí rozhodnutí samo vadným nebo nezákonným, neboť není předpisu, dle něhož by žádost o koncesi k provozování živnosti hostinské musila býti do určité lhůty vyřízena a koncese po uplynutí této lhůty nesměla již býti odepřena.

a d 2. Námitka, že úřad, když rozhoduje o udělení koncese, má přihlížeti k potřebě obyvatelstva, jaká zde byla v době podání žádosti, a nikoliv v době udělení koncese, spočívá na mylném výkladu zákona. Činí-li tento existenci místní potřeby jedním z předpokladů pro vznik zmíněného živnostenského oprávnění, pak nemůže býti pochybnosti o tom, že předpoklad ten musí zde býti v době vzniku tohoto oprávnění, tedy v době, kdy úřad o udělení koncese rozhoduje. Nelze tedy při zkoumání místní potřeby utkvěti na okamžiku podání žádosti o koncesi, nýbrž nutno otázku, vyžaduje-li místní potřeba toho, aby nové živn. oprávnění vzniklo, řešiti se zřetelem na tu dobu, kdy právě by nové oprávnění mělo vstoupiti v život, aby hovělo potřebě obyvatelstva. Dle toho možno sice uděleti koncesi, jestliže místní potřeba vzešla teprve

po podání žádosti, nutno ji však odepřítí, když místní potřeba existující v době podání žádosti zanikla před rozhodnutím o ní. Nemá tedy uvedená námitka stížnosti opory v zák. a jest proto bezdůvodná.

a d 3. Otázka, vyžaduje-li místní potřeba udělení hostinské koncese či nikoliv, jest otázkou skutkovou, jejíž řešení může nss přezkoumati pouze s hlediska § 6 zák. o ss, totiž v tom směru, zda si úřad pro svůj úsudek v tom směru zjednal v řádně provedném řízení správním dostatečný skutkový podklad a není-li výrok jeho v rozporu se spisy.

Po této stránce nss nějakých závad neshledal.

O žádosti st-lky za udělení koncese po dvakráte podala dobrozdání obec i živnostenské společenstvo, osp pak sdělila úřadu druhé stolice, že obec P. čítá dle posledního sčítání lidu 25.171 obyvatel, že v ní jest 25 oprávnění k výčepu líhových nápojů, a že zvláště v té části města, kde by se měl dle žádosti nový výčep zříditi, jest již o potřebu obyvatelstva v tom směru dostatečně postaráno.

Nelze tedy tvrditi, že by si úřad pro své rozhodnutí nezjednal dostatečný podklad, neb že by úsudek jeho ohledně místní potřeby byl v odporu se spisy.

Samotná okolnost, že živnost, o kterou zde jde, provozuje se byť neoprávněně již do dlouhou řadu let a prosperuje, netvoří absolutní důkaz pro existenci místní potřeby. Zajisté i nadbytečné výčepy pálených nápojů mohou prosperovati a delší dobu se udržeti, jestliže požívání líhových nápojů v obci vzroste nad míru přípustnou a přec nebude lze o nich tvrditi, že by existence jich byla odůvodněna řádnou místní potřebou.

Dospěl-li tedy úřad přes to, že dotýčný výčep trvá již delší dobu a prosperuje, k závěru, že výčepu toho místní potřeba nevyžaduje, neotkl se tím nikterak v odporu se spisy ani nevybočil z mezí daných zák. jeho úvaze.

Bylo proto zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 3063.

Živnostenské právo: I. Živnostenský řád nepředpisuje určitý způsob šetření pro komisionální řízení podle § 30 ž. ř. — II. Zda mohou motorickým pohonem v živnostenské provozovně vzniknouti otřesy sousedního domu a obtěžování souseda hlukem měrou nepřipustnou, jest otázkou skutkovou.

(Nález ze dne 5. ledna 1924 č. 22.574/23.)

Věc: Anna T. na K. proti ministerstvu obchodu o schválení provozovny.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Bohumil K. podal osp-é na Kladně žádost za živnostenskopravní schválení mechanické dílny v domě č. p. — na Kladně.

Při komisi o této žádosti konané bylo zjištěno, že strojní zařízení dílny sestává ze dvou soustruhů a malého smirkového brusu a že poháněno jest elektromotorem o 2½ HP tím způsobem, že transmise zavěšeny jsou na konsolách při stropu a to na stěnách kolmých k souse-